

15. СИГУРНО ЛИ Е РАДИОВЪГЛЕРОДНОТО ДАТИРАНЕ?

15.1. ХАОТИЧНАТА РАЗПРЪСНАТОСТ НА РАДИОВЪГЛЕРОДНОТО ДАТИРАНЕ, ПРИЛОЖЕНО ВЪРХУ „АНТИЧНИ“, СРЕДНОВЕКОВНИ И СЪВРЕМЕННИ ОБРАЗЦИ

15.1.1. ПЪРВОНАЧАЛНАТА ИДЕЯ НА ЛИБИ. ПЪРВИТЕ НЕУСПЕХИ

Най-популярен е радиовъглеродният метод, понеже се смята, че дава независимо датиране на „античните“ паметници. Но натрупването на радиовъглеродни дати разкрива извънредно сериозните трудности в прилагането на метода и по-конкретно, както пише А. Олейников, „трябваше да помислим над още един проблем. Интензивността на излъчването, произващо атмосферата, се променя в зависимост от много космически причини. Това означава, че количеството на образувалия се въглероден изотоп трябва да се колебае във времето. Неоходимо е да намерим начин за измерването на тези колебания. Освен това, след като прогресът покри Земята с гъста мрежа от магистрали и индустриални предприятия, в атмосферата непрекъснато се изхвърля голямо количество въглерод, който се образува от изгарянето на дървесно топливо, каменни въглища, нефт, торф, горяща шиста и на продуктите от тяхната преработка. Какво е влиянието на този източник на атмосферен въглерод върху повишаване съдържанието на радиоактивен изотоп? За да определим истинската възраст, трябва да разчетем сложните поправки, които отразяват промените в състава на атмосферата през последното хилядолетие. ТЕЗИ НЕЯСНОТИ, ЗАЕДНО С НЯКОИ ТРУДНОСТИ ОТ ТЕХНИЧЕСКИ ХАРАКТЕР, ПРЕДИЗВИКВАТ СЪМНЕНИЕ В ТОЧНОСТТА НА МНОГО ОПРЕДЕЛЕНИЯ, ИЗВЪРШЕНИ С ВЪГЛЕРОДНИЯ МЕТОД“ [616], с. 103.

Авторът на методиката У. Ф. Либи, без да е историк, е напълно сигурен във вярността на Скалигеровото датиране и от книгата му става ясно, че методът му е съобразен именно с него. Но археологът Владимир Милойчич убедително доказва, че този метод в днешното му състояние прави хаотични грешки от 1000–2000 години и при „независимото“ си датиране на древните образци покорно следва предлаганото от историците датиране. Затова не е възможно да кажем, че го „потвърждава“ [391], с. 94–95.

Няколко поучителни подробности. Вече отбелязахме, че У. Ф. Либи априори е бил сигурен във вярността на Скалигеровото датиране. Той пише: „Не се разминавахме с историците относно древния Рим и древния Египет. НИЕ НЕ НАПРАВИХМЕ МНОГОБРОЙНИ ИЗМЕРВАНИЯ ЗА ТАЗИ ЕПОХА (! – А. Ф.), тъй като археологията познава общата ѝ хроно-